

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 217/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť V. N., Z., zastúpeného JUDr. R. M., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky v súvislosti s konaním o veci postúpenej mu rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 190/2004 z 31. mája 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. N. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2006 doručená sťažnosť V. N., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len

„ministerstvo hospodárstva“) v súvislosti s konaním o veci postúpenej mu rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Cdo 190/2004 z 31. mája 2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že „... podal Okresnému súdu v Trebišove ešte v roku 1998 žalobu o vykonanie vhodných a primeraných opatrení na odvrátenie hroziacej škody, pričom konanie sa viedlo pod sp. zn. 13 C 718/98. Po právoplatnom skončení uvedeného konania bola dovolacím rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 31. 5. 2005 vec postúpená na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky...

Napriek postúpeniu veci a povinnosti porušovateľa ústavného práva konať... podľa zákona o energetike č. 656/2004 Z. z. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky dodnes nápravu nezjednálo.

Ani 1,5 roka po spomenutom postúpení veci tak nebolo z pozemku sťažovateľa odstránené vedenie vysokého napätia... ani po viac než 8 rokoch od iniciovania konania zo strany sťažovateľa nerozhodli o jeho oprávnenom nároku orgány verejnej moci... a to aj napriek výzve na odstránenie priesťahov z 29. 9. 2006...“.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo V. N. na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky... postupom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky v správnom konaní porušené bolo.

Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky sa prikazuje, aby v správnom konaní V. N. konalo bez zbytočných priesťahov.

V. N. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- Sk, ktoré mu je Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky povinné zaplatiť...

V. N. sa priznáva náhrada trov konania, ktoré je Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa z hľadiska existencie dôvodov, ktoré by bránili jej prijatiu na ďalšie konania, zistil nasledovné:

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

V zmysle § 247 ods. 1 OSP sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti tohto zákona v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z pripojeného spisu ministerstva hospodárstva vyplýva, že vec sťažovateľa mu bola postúpená rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 190/2004 z 31. mája 2005. Ministerstvo hospodárstva listom z 26. júla 2005 postúpilo vec Š. T. Následne Š. T. listom zo 4. augusta 2005 vec „odstúpila na priame vybavenie“ K. K., ktorý vykonal kontrolu vo vzťahu k umiestneniu vedenia vysokého napätia v blízkosti pozemku sťažovateľa a výsledok kontroly, ktorou nezistil porušenie na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov, oznámil sťažovateľovi listom z 18. januára 2006. Ministerstvo hospodárstva v nadväznosti na tento výsledok kontroly listom z 21. marca 2006 oznámilo sťažovateľovi, že začatie správneho konania považuje za bezpredmetné.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k posúdeniu správnosti postupu ministerstva hospodárstva, prípadne ďalších orgánov verejnej správy vo veci

vrátane ich nečinnosti, je daná právomoc všeobecných súdov v správnom súdnictve. Túto právomoc nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu namietajúcu porušenie svojho základného práva. Preto musí každý rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nevyužil všetky možné prostriedky nápravy na ochranu svojich práv a nepodal žalobu podľa § 250t ods. 1 OSP.

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľom ústavný súd konštatuje, že vo veci sťažovateľa nie je daná jeho právomoc, a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne III. ÚS 59/04 a IV. ÚS 49/04).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími nárokmi sťažovateľa, ktoré sú podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2007